

Šaratický farní zpravodaj

číslo 7./březen 2020

Milí farníci,

někteří z nás považují zrušení bohoslužeb jako přehnané opatření, někteří dokonce jako útok proti církvi a někteří vyžadují, aby nebyl brán zřetel na danou situaci. Mnoho katolíků má hluboce zakořeněné přesvědčení, že v neděli musí být člověk na mši svaté, jinak má těžký hřích. Takto jsem byl vychován i já.

Smyslem **církevního příkázání** je, že se má katolík v neděli a zasvěcený svátek účastnit mše sv., **Boží příkázání** říká, že máme svítit den Páně. Církev upřesňuje, jak se to má dělat. A jestli církevní představitelé, což jsou pro nás biskupové, stanoví jiný způsob slavení, pak je to zákonné. Jestliže je shromažďování lidí v době šířící se nákazy nebezpečné, pak je skutkem zodpovědnosti a bliženecké lásky tato shromáždění nekonat. Zároveň uvedli, že je v této situaci možné nahradit fyzickou účast na mši sv. jejím sledováním v TV nebo u radia. Zároveň ale také vidím, že tato mimořádná situace může být pro nás i užitečnou. Možná nás tato situace přivede k většímu přemýšlení jak neděli slavit. Doporučuji, aby zvláště rodiny slavily neděli třeba tím, že společně budou sledovat mši sv. v TV. Potom si mohou něco zahrát, společně se podívat na nějaký film nebo se pomodlit. Především vás také vybízím ke společné modlitbě každý den ve 20h za odvrácení pandemie.

Ze srdce vám všem žehná **+ o. Petr**

Statistika farnosti za rok 2019

Svátost křtu – 8 dětí (5 chlapců a 3 dívky)

1. sv. přijímání – 4 děti (2 chlapci a 2 dívky)

Svátost biřmování – pouze 1

Pohřby – celkem 8 (4 muži a 4 ženy)

Náboženství – výuku navštěvovalo celkem 36 dětí

Pravidelné aktivity na faře 2019/2020

Pondělí

- Příprava na 1. sv. přijímání. – 18-19hod
- Modlitby matek (sudé týdny) – 20-22hod
- Modlitby otců (liché týdny) – 20-22hod

Úterý

- Společenské hry (mladší děti) – 15:30-16:30hod
- Scholička – 16:30-17hod

Středa

- Klub Sluníčko – 9:30-11hod
- Společenské hry (starší děti) – 16:15-17:15hod

Čtvrtek

- Klub Sluníčko – 9:30-11hod

Sobota

- Společensví dětí – 1. sobota v měsíci – 7:30-11hod

Jubileum otce biskupa Vojtěcha

V brněnské diecézi slaví v letošním roce své biskupské jubileum otec biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle. Je v pořadí třináctým biskupem a zároveň také nejdéle působícím biskupem v historii diecéze. V únoru 1990 byl jmenován papežem Janem Pavlem II. na brněnského biskupa a v březnu téhož roku v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně přijal biskupské svěcení. V roce 2009 měl tu čest přivítat v Brně na tuřanském letišti prvního papeže, který navštívil brněnskou diecézi, a tím byl Svatý otec Benedikt XVI. Během svého biskupského působení vysvětil přes 220 kněží a jáhnů. Letos slaví biskup Vojtěch 30.výročí své působnosti v biskupské službě.

Redakce

Farní výlet Betlémy Třešť

V sobotu 1.února se uskutečnil farní výlet pro rodiny s dětmi do Třeště na "Betlémy". V 8hod ráno se vydaly rodiny naší farnosti, i s otcem Petrem, autobusem směrem na Vysočinu. První zastávka byla v Nové Říši, kde jsme měli v kapli mši svatou, zajímavé povídání o historii kláštera a prohlídku knihovny. Potom následoval společný oběd a pokračování do cílové stanice. V Třešti byl volný rozchod (asi 3 hodiny) na prohlídku betlémů, které je možné vidět přímo v domech místních rodin. Kolem 17hod jsme se všichni zase sešli a vydali se, plni zážitků, na cestu domů.

Rodiče a děti naší farnosti

Brigády na farní zahradě

Milí farníci, vzhledem k tomu, že farní zahrada ještě není úplně místem setkávání farníků v rámci farních akcí, budou i v letošním roce probíhat brigády, které budou vyhlášeny předem.

V sobotu 11.ledna proběhla **Tříkrálová sbírka**, při které se vybralo pro charitu 35.040Kč

Poselství papeže Františka

1. Spása stvoření

Slavení velikonočního tridua Kristova utrpení, smrti a zmrtvýchvstání, vrchol liturgického roku, nás pokaždé vyzývá, abychom prožívali přípravu na ně s vědomím, že naše připodobnění Kristu (srov. Řím8,29) je nedocenitelným darem Božího milosrdenství. Pokud člověk žije jako dítě Boží, pokud žije jako člověk vykoupený, pokud se nechává vést Duchem Svatým a dokáže poznávat a uvádět do praxe Boží zákon, počínaje zákonem vepsaným do jeho srdce a do přírody, pak koná dobro i pro stvoření a spolupracuje na jeho vykoupení. Proto si stvoření, jak říká svatý Pavel, toužebně přeje, aby se projevíly Boží děti, tedy aby ti, kdo se těší z milosti Ježíšova velikonočního tajemství, naplno prožívali jeho plody, jež mají dosáhnout své plné zralosti vykoupením samotného lidského těla. Když Kristova láska promění život svatých – ducha, duši i tělo – oni vzdávají Bohu chválu a modlitbou, kontemplací a uměním do ní zapojují i tvory, jak to podivuhodně ukazuje Píseň bratra slunce sv. Františka z Assisi. Avšak harmonie vytvořená vykoupením je na tomto světě stále ještě ohrožována negativní silou hříchu a smrti.

2. Zničující síla hříchu

Když totiž nežijeme jako Boží děti, často se chováme vůči bližnímu i vůči ostatním tvorům – ale také vůči sobě – zničujícím způsobem a více či méně vědomě akceptujeme, že je můžeme využívat ke svému potěšení. Převládající nestrádanost pak vede k životnímu stylu, který překračuje hranice respektu k našemu lidství i k přírodě. Řídíme se neovladatelnými touhami, které jsou v Knize moudrosti připisovány bezbožníkům, anebo těm, kdo při svém konání nedbají na Boha ani na budoucí naději). Pokud nejsme trvale zaměřeni na Velikonoce, na horizont Zmrtvýchvstání, je jasné, že se nakonec prosadí logika mít všechno hned a mít více.

Víme, že příčinou všeho zla je hřích. Od chvíle, kdy se mezi lidmi objevil, přerušil naše spojení s Bohem, s ostatními lidmi i se stvořením, s nímž jsme spjati především prostřednictvím svého těla. Jakmile se přerušilo spojení s Bohem, byl narušen i harmonický vztah lidských bytostí s prostředím, v němž jsme povoláni žít, a zahrada se proměnila v poušť. V důsledku hříchu se člověk považuje vůči stvoření za boha, cítí se být jeho naprostým pánem a neužívá jej pro cíle stanovené Stvořitelem, ale k vlastnímu zájmu, na úkor stvoření a druhých lidí.

Když opustíme zákon Boží, zákon lásky, prosadí se zákon silnějšího proti slabšímu. Hřích, který sídlí v srdci člověka (srov. Mk 7,20-23) a projevuje se jako nenasytnost, touha po přehnaném blahobytu, nezáměr o dobro druhých a často i o své vlastní, vede k vykořisťování tvorstva, lidí a životního prostředí s nenasytnou chtivostí, jež považuje každé přání za právo a dříve či později zničí i toho, kdo je jí ovládán.

3. Ozdravná síla pokání a odpuštění

Tvorstvo proto naléhavě potřebuje, aby se ukázali Boží synové a dcery, kteří by se stali „novým stvořením“: „Je-li tedy někdo v Kristu, je novým stvořením: to staré zaniklo, je zde to nové“ (2 Kor 5,17). Tím, že se oni projeví, i samotné stvoření může „slavit Velikonoce“; může se otevřít novým nebesům a nové zemi (srov. Zj 21,1). Jít směrem k Velikonocům znamená obnovu naší tváře a našeho srdce křesťanů skrze pokání, konverzi a odpuštění, abychom mohli prožívat celé bohatství milosti velikonočního tajemství.

Tato „netrpělivost“ a očekávání tvorstva dojdou svého naplnění, až se projeví Boží děti, tedy až křesťané a všichni lidé s rozhodností podstoupí „námahu“ konverze. Celé stvoření je spolu s námi povoláno, aby „i ono bylo osvobozeno od poroby porušenosti a vešlo pak do svobody a slávy Božích dětí“ (Řím 8,21). Postní doba je svátostným znamením této konverze. Vyzývá křesťany, aby s větší intenzitou a konkrétností vtělovali velikonoční tajemství do svého osobního, rodinného a společenského života, zvláště za pomoci postu, modlitby a almužny.

Postit se znamená učit se proměňovat svůj postoj k ostatním lidem a tvorům: přecházet od pokušení všechno „pohlcovat“, abychom nasýtili svou chamtivost, ke schopnosti trpět z lásky, která může naplnit každou prázdnotu našeho srdce. Modlit se, abychom se dokázali zříkat modloslužebnictví a pocitu soběstačnosti svého já a abychom prohlásili, že potřebujeme Pána a jeho milosrdenství. Dávat almužnu, abychom se zbavili pošestlosti, že můžeme žít a shromažďovat všechno pro sebe s iluzí zabezpečit se pro budoucnost, která nám nepatří. Tak budeme nacházet radost z plánu, který Bůh vložil do stvoření i do našeho srdce, plánu, jenž znamená milovat jeho, své bratry i celý svět a v této lásce nacházet pravé štěstí.

Drazí bratři a sestry, „postní doba“ Božího Syna spočívala v tom, že vstoupil na poušť stvoření, aby se znovu stala onou zahradou společenství s Bohem, jakou byla před prvotním hříchem (srov. Mk 1,12-13; Iz 51,3). Kéž během naší postní doby projdeme stejnou cestou, abychom přinesli Kristovu naději také tvorstvu, které doufá „že i ono bude osvobozeno od poroby porušenosti a vejde pak do svobody a slávy Božích dětí“ (Řím 8,21). Nedopustíme, aby tato příznivá doba uplynula bez užitku! Prosme Boha, aby nám pomohl vydat se na cestu pravé konverze. Zanechme sobectví, nehledme jen na sebe samotné a obraťme se k Ježíšovým Velikonocům; staňme se bližními pro bratry a sestry v těžkostech a sdílejme s nimi svá duchovní i hmotná dobra. Když takto konkrétně přijmeme do svého života Kristovo vítězství nad hříchem a nad smrtí, budeme na celé stvoření přitahovat jeho proměňující sílu.

*„Ať Ti Hospodin žehná a chrání Tě!“
„Ať Hospodin nad Tebou rozjasní svou tvář a daruje Ti přízeň!“
„Ať Hospodin k Tobě obrátí svou tvář a obdaří Tě pokojem!“*

Impulzy papeže Františka pro postní dobu:

- 1) Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
- 2) Děkuj (i když nemusíš).
- 3) Řekni druhému, že ho máš rád.
- 4) Radostně pozdrav lidi, které potkáváš každý den.
- 5) Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou.
- 6) Zastav se, abys pomohl. Buď pozorný k tomu, který tě potřebuje.
- 7) Povzbud' někoho.
- 8) Uznej úspěchy a kvality druhého.
- 9) Odděl to, co nepoužíváš a daruj to potřebnému.
- 10) Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout.
- 11) Napomeň s láskou, nemlč ze strachu.
- 12) Buď jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe.
- 13) Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma.
- 14) Pomoz druhému překonat jeho potíže.
- 15) Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osamělého).

Sláva Pánova vzkříšení (o modlitbách slavnosti Zmrtvýchvstání Páně)

Jediná eucharistická bohoslužba slavnosti Zmrtvýchvstání Páně byla původně ta, která korunovala za úsvitu celonoční vigilií sestávající z biblických čtení a křtu katechumenů. Ostatně je možné, že každá běžná nedělní mše byla kdysi slavena v noci ze soboty na neděli a že když se pak běžná mše přesunula na nedělní dopoledne, byl primitivní noční způsob uchován pouze čtyřikrát do roka při tzv. kvatembrových dnech. Naopak závěr velikonoční bohoslužby byl posunut z úsvitu doprostřed noci a o neděli Zmrtvýchvstání se začala slavit druhá velikonoční mše.

V modlitbě z vigilie prosíme, aby byl v církvi oživen duch synovství. Je to totiž pouze a jediné díky smrti a vzkříšení Jednorozeného, do níž jsme byli ponořeni křtem, že smíme Boha oslovovat jako Otce, že nám byl – jak vyznáváme v oraci ze dne – otevřen přístup do věčnosti. V modlitbě ovšem také prosíme, abychom Bohu mohli sloužit čirým způsobem. Oslavou Velikonoc totiž není ještě vše hotovo, svátky mohou a mají být zdrojem pro náš každodenní všední život, který nám zbývá, než do věčnosti definitivně vkročíme. Když všichni drží svíce rozžaté od paškálu, dostávají sílu pro svůj úkol, být chválou slávy Vzkříšeného.

V modlitbě velikonoční vigilie vyznáváme, že Bůh ozařuje tuto noc slávou Pánova vzkříšení. Modlitba, která otevírá novozákonní bohoslužbu slova po sedmi čteních ze Zákona a Proroků, se vrací k úvodní chvále na velikonoční svíci, v níž se zpívá o zemi zalité oslnivou září a o církvi zkrášlené jasně tak jasného světla. Ve chvíli, kdy při bohoslužbě všichni drží svíce rozžaté od paškálu, jsou vtaženi do slávy Vzkříšeného, která proniká každou temnotu, a jsou jejím znamením. Také v oraci ze dne se mluví o světle. Prosíme v ní, abychom my, kdo slavíme Kristovo vzkříšení, sami byli vzkříšení ve světle života. Svíce svítící neslábnoucím jasně, pramen vody tryskající do života věčného, chléb života a kalich spásy – všechny prvky velikonoční bohoslužby jsou nejen znamením živého Krista, ale také proroctví a záruky našeho vlastního vzkříšení.

V modlitbách Velikonoc má důležité místo téma novosti. V noci vyznáváme, že jsme obnoveni na těle i na duchu, ve dne, že tato obnova se děje působením Ducha svatého. Zaznívá zde echo listů svatého Pavla, který ví, že křesťané nosí na svém těle znamení Ježíšovy smrti a vzkříšení a den ze dne se obnovují. Pavlova výzva obnovit mysl po její duchovní stránce, svléci starého člověka a obléci nového, je zásadním způsobem naplněna přijetím křestního roucha, a přesto je nutné znovu a znovu zápasit a nechávat Boha, aby nám oblékal šat spravedlnosti až do chvíle, než naše tělo definitivně obleče nesmrtelnost.

Konečně v oraci velikonoční vigilie vyznáváme, že Bůh ozářil slávou Pánova vzkříšení tuto noc, v modlitbě ze dne se říká, že Bůh dnešního dne otevřel přístup do věčnosti. Slavení Velikonoc není vzpomínkou na minulé události, ale svátostným zpřítomněním Ježíšovy smrti a jeho vzkříšení.

Servis šaratických varhan a ohlédnutí za 3/4 rokem jejich provozu

Číslo transparentního účtu na opravu varhan: 289646725/0300

V sobotu 21. prosince 2019 byl proveden servis šaratických varhan. Práce by se daly rozdělit na dvě skupiny. Tou první je běžná údržba nástroje, která spočívala v seřízení pneumatické traktury a naladění jazykových rejstříků. Tou druhou je pak odstranění několika závad, které se během provozu nástroje objevily. Pojdme si teď popsat jednotlivé úkony trochu podrobněji. Začneme běžnou údržbou, kterou je potřeba udělat jednou za čas na každém nástroji.

Šaratické varhany mají ovládání nástroje pneumatické. Tento systém je potřeba občas seřídit v závislosti na klimatických podmínkách tak, aby správně a přesně fungoval. Naštěstí se pneumatická traktura prozatím jeví jako docela stabilní. Další běžná údržba se týkala ladění jazykových rejstříků. Ty pracují na zcela odlišném principu než píšťaly retné, kterých je ve varhanách většina. Zatímco retná píšťala je velkou replikou zobcové flétny a na totožném principu vydává zvuk, tak píšťala jazyková funguje na podobném principu jako plátkové dechové nástroje (hoboj, fagot, klarinet). Rozdíl je však v materiálu jazyčku. Ve varhanách se používá mosazný plech různé tloušťky a tento mosazný jazyček pak svým kmitáním vydává tón. Problém je v tom, že oba typy píšťal (retné a jazykové) úplně odlišně reagují na změny teploty okolního vzduchu. U retných píšťal jejich tón stoupá spolu se stoupající teplotou vzduchu a opačně. Teplejší vzduch je řidší a tím pádem kmitá rychleji. Rychlost kmitání mosazného jazyčku v jazykové píšťale je však vůči okolní teplotě imunní. V praxi se tak pár jazykových rejstříků prostě přiladí k retným. To je však potřeba provádět pravidelně a několikrát do roka. V šaratických varhanách jsou disponovány tři jazykové rejstříky (Trompeta, Bombard a Roh křivý). Naposled byly naladěny na závěr druhé etapy opravy - v březnu 2019. Z výše uvedeného tak vyplývá, že ladění už opravdu nutně potřebovaly.

Další kapitolou je několik drobných závad, které se na nástroji vyskytly. V minulém článku jsme si pověděli, že šaratický nástroj byl velkým experimentem, který zůstal nedokončen a tehdejší stavitelé do něj vnesli spoustu nepřesností a konstrukčních nedokonalostí, protože jim se zásuvkovými vzdušnicemi chyběla zkušenost. Generace varhanářů, která ji ještě měla, už tehdy nebyla mezi živými. Obrátit se na západní varhanáře samozřejmě v padesátých letech nešlo. Spousta závad tak musela šaratické varhany pronásledovat už krátce od jejich postavení a je jasné, že ozvat se tehdy s kritikou bylo dost riskantní.

Některé ze závad tak zůstaly až doteď a některé už se podařilo při poslední etapě opravy vyřešit.

Prvním nynějším problémem byly dva zaseknuté tóny v pedálu. Vzdušnice I. manuálu a pedálu jsou ovládány pomocí tzv. "Barkerovy páky". V uzavřeném prostoru pod tlakem vzduchu jsou umístěny velké klínové míšky. Impulzem od hracího stolu se vnitřek míšku spojí s atmosférou a okolní tlak vzduchu jej stlačí. Na horní desce tohoto míšku je upevněné očko a do něj je zaháknutý mosazný drát, který prochází skrze stěnu ven a otevírá ventil, který pouští vzduch k píšťálám. Problém je místy značná nesouosost obou součástí a příliš krátký drát ukončený očkem, který barkerova páka svojí silou umí "zaseknout". Ventil pak zůstane v otevřené poloze. Při druhé etapě byly všechny tehdy poruchové dráty vyměněny za delší, ale následující služba nástroje odhalila ještě pár dalších "potíživů". Na ty došlo 21. prosince, ale bude potřeba tuto část ještě pozorovat a v případě potřeby vyměnit i zbytek starých drátů za nové.

Dalším vleklým problémem je prasklina ve vzdušnici, která vznikla způsobem její konstrukce a vysycháním dřeva. Naši předkové neměli plošné materiály jako je překližka a tak, když potřebovali vytvořit ve vzdušnici jednotlivé kanálky, museli kancely uzavřít z vrchu i zespodu tenkou a přesně hoblovanou dřevěnou lištou – ucpávkou. V padesátých letech 20.století už překližka samozřejmě existovala, ale stavitelé nástroje okopírovali historické řešení a postavili obě zásuvkové vzdušnice "barokním - špuntovaným" způsobem. Tento způsob konstrukce je řemeslně hodnotnější, ale vyžaduje použití prvotřídního, vysušeného a vyvrátého dřeva. I tak se u těchto vzdušnic stávalo, že došlo k roztržení v místě lepených spojů. Naši předkové s tím počítali a upravili tomu několik dalších částí, které by mohly působit problémy. Stavitelé šaratických varhan však udělali jednu zásadní konstrukční chybu. Tento lepený blok, náchylný k roztržení, tvoří horní stěnu přívodního vzduchového kanálu z měchu do vzdušnice. Trhlinou se může vzduch bez problémů dostat přímo k píšťálám a obejde tímto způsobem i dokonale těsnící uzavřený ventil. Pokud je vzduchu dostatečné množství, tak dokáže píšťaly rozeznít. Náprava je však velmi komplikovaná. Toto celé je hluboko ve vzdušnici a prakticky nepřístupné. Varhanář by musel mít buď ruku velikosti novorozence, ale s délkou 1,5 metru, nebo ze vzdušnice odstranit všechny píšťaly, kompletně ji odstrojit, otočit v nástroji, provést potřebné zásahy a pak vše vrátit do výchozího stavu. Vzhledem k tomu, že vzdušnice má rozměry a hmotnost koncertního klavírního křídla... je to extrémě časově, fyzicky i finančně náročný úkol. Proto jsem zvolil variantu přelepení trhliny tenkou kůží – štípenkou. Vyžádalo si to však improvizaci, trpělivost, klidnou ruku a zhotovení několika pomůcek a přípravků. Vlastní oprava pak (s humorným nadhledem) připomínala endoskopický chirurgický zákrok. Nicméně se podařilo. Tón h2, který od samého začátku prací na nástroji velmi silně přizníval, konečně utichnul. Definitivním řešením je úprava těchto přívodních vzduchovodů tak, aby byly zcela oddělené a vzduch nemohl procházet kam nemá.

Na varhany je třeba pohlížet jako na nástroj, který vyžaduje pravidelnou péči a v případě šaratického nástroje ještě vyřešení některých dalších konstrukčních chyb a nedůsledností. Jako pozitivní vidím skutečnost, že se obě konstrukční úpravy (přepracování ventilů v hracím stole a doplnění těsnících mezikruží do vzdušnic) výborně osvědčily. Díky tomu mají varhany za sebou už 3/4 roku novodobé liturgické služby. Rovněž je třeba, aby si nástroj prošel celým rokem kvůli měnícím se klimatickým podmínkám v kostele. Varhany byly velmi dlouhou dobu nevyužívané a tak nelze předvídat, jak se budou chovat třeba v horkém létě nebo vlhkém podzimu.

MgA. Tomáš Nováček – varhanář

Sčítání lidu v šaratické farnosti – výsledky

Údaje ze sčítání v letech 1994 až 2019

Datum	Účast	Odevzdáno sčítacích listků			Výdělečně činní		Sbirka [Kč]	
		celkem	ženy	muži	ano	ne	celkem	na osobu
20. 3. 1994	162	x	x	x	x	x	337	2,08
20. 4. 1997	227	221	123	98	86	135	807	3,56
11. 4. 1999	277	274	164	110	104	170	1 206	4,35
18. 4. 2004	161	160	90	70	79	81	709	4,40
19. 4. 2009	190	189	120	69	68	121	2 619	13,78
12. 10. 2014	150	150	90	60	51	99	2 763	18,42
6. 10. 2019	145	145	88	57	51	94	2 950	20,34

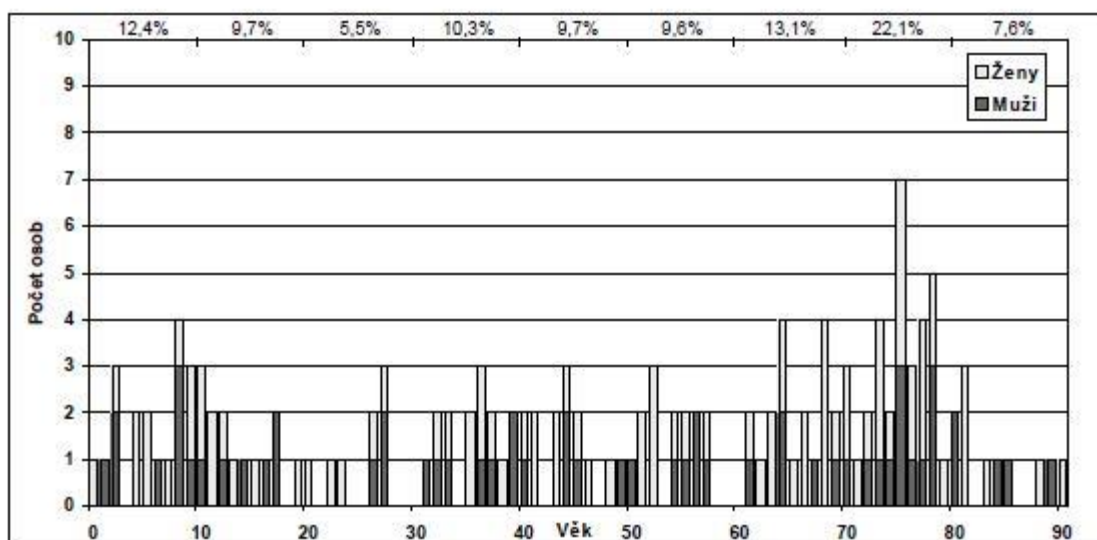
srp. 2019 / 2014 -3 % -3 % -2 % -5 % +0 % -5 % +7 % +1,92

Počet obyvatel: 2011: 2 400 2001: 2 035 (podle sčítání lidu, domů a bytů)

Procento věřících z počtu obyvatel: 6,0 % 7,9 %

Údaje z hlášení o úkonech duchovní správy za roky 2009 až 2018

Rok	Křty	Břm.	Sňatky	Pohřby	1. sv. př.	Neděl. úč.
2009	10		2	9		140
2010	9			11	8	150
2011	12		2	16		130
2012	7		1	6	4	130
2013	14		4	13	9	140
2014	13	1	1	15		160
2015	7		2	12	4	130
2016	9	1	3	14		120
2017	8		1	9	2	110
2018	21	8	2	9	4	110

Sčítání lidu v šaratické farnosti – výsledky

Ženy		Muži		Počet			Ženy		Muži		Počet			Ženy		Muži		Počet		
Věk	Výd. činné Ano Ne	Výd. činní Ano Ne	Ženy	Muži	Σ	Věk	Výd. činné Ano Ne	Výd. činní Ano Ne	Ženy	Muži	Σ	Věk	Výd. činné Ano Ne	Výd. činní Ano Ne	Ženy	Muži	Σ			
0	1		1		1	31		1		1	1	62		1		1		1		
1		1		1	1	32	1	1		1	1	2		2		2		2		
2	1	2	1	2	3	33	1	1		1	1	2		2	1	1	2	4		
3						34								1		1		1		
4	2		2		2	35	1	1		2		2		2		2		2		
5	2		2		2	36	2	1		2	1	3		1		1	1	2		
6		1		1	1	37	1	1		1	1	2		3		4		4		
7	1		1		1	38	1			1		1		1		1	1	2		
8	1	3	1	3	4	39		2			2	2		1		2	1	3		
9	2	1	2	1	3	40	1	1		1	1	2		1		1		1		
10	2	1	2	1	3	41	2			2		2		1		1	1	2		
11	2		2		2	42								3		3		3		
12	1	1	1	1	2	43	2			2		2		1		1	1	2		
13	1		1		1	44		1	2	1	2	3		4		3	4	7		
14		1		1	1	45	1	1		1	1	2		2		2	1	3		
15	1		1		1	46	1			1		1		3		3	1	4		
16		1		1	1	47								2		3	2	5		
17		2		2	2	48	1			1		1		1		1		1		
18						49		1			1	1				2		2		
19	1		1		1	50		1			1	1		3				3		
20	1		1		1	51	2				2									
21						52	3				3			1				1		
22	1		1		1	53										1		1		
23	1		1		1	54	1	1		1	1	2		1			1	1		
24						55	1	1		1	1	2								
25						56		2			2	2								
26	1	1	1	1	2	57	1		1	1	1	2		1		1		1		
27	1	2	1	2	3	58								1		1		1		
28						59														
29						60														
30						61	1	1		1	1	2								
													90 a více	1			1		1	
													Σ	28	60	23	34	88	57	145
													%	19	41	16	24	60	40	100

Nedělní sbírka celkem: 2 950,00 Kč

Přítomno: 145 osob (100%)

Prům. sbírka na 1 osobu: 20,34 Kč

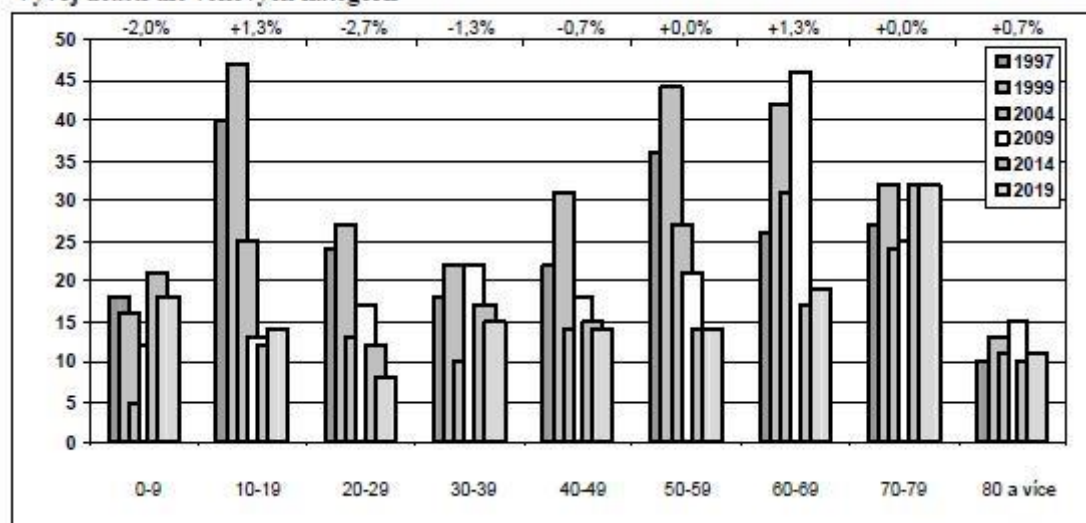
Výděl. činní - Ano: 51 ~ 35%

Odevzdáno: 145 listků (100,0%)

Průměrný věk: 47,8 roků

- Ne: 94 ~ 65%

Vývoj účasti dle věkových kategorií

Křížovka

(tajenka)... je jedním z nejvýznamnějších období křesťanského liturgického roku. Začíná Květnou nedělí a končí Velikonocemi (nedělí Vzkříšení).

Co znamená slovo evangelium

Svátoť, na ktorú se pripravujete

Město, kde zemřel Ježiš Kristus

Město, kde se narodil Ježíš Kristus

Část Písm a svatého

Abrahám, Izák, Jákob, Mojžiš byli

Jaký byl Samaritán v evangeliijním příběhu

Kdo zradil Ježiše Krista

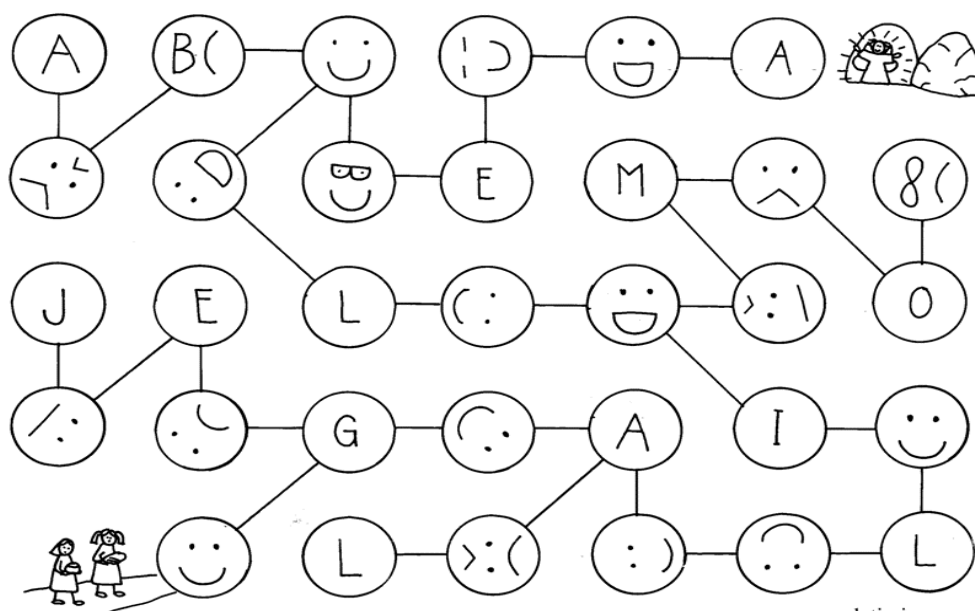
Jméno vrchního celníka a velikého boháče

Jméno proroka, který kritizoval krále

David

Rébus pro děti

Po Ježíšově vzkříšení řekl anděl ženám, které přišly ke hrobu, aby vzkázaly učedníkům, že se Ježíš s nimi chce setkat. Když spojíš všechny veselé smajlíky, dozvíš se, jak se jmenovalo místo, kde se jim Ježíš po svém zmrtvýchvstání zjevoval.

www.deti.vira.cz

Pro zasmání 😊

Potká farář Marušku a ptá se jí: "Tak co Maruško, jak se máš?" "Celkem dobře pane faráři." odvěť Maruška. "A manžela už máš?" "Ano, mám." "A co děti, máte?" "No, to je to, co nás trápí, pane faráři. Nějak nám to nejde." "Tak se netrap, já jedu zítra do Vatikánu a zapálím tam za vás svíčku a pomodlím se za vás." Po pěti letech se znovu setkají a farář vidí Marušku obklopenou dětmi. "Tak koukám, že vám Pán Bůh požehnal. A kolik té drobotiny máte?" "Celkem 10. Dvakrát trojčátka, jednou dvojčátka a pak ještě dvě." "A kde máš manžela?" „Ten jel do Vatikánu sfouknout tu svíčku!"

Manžel s manželkou a tchýní jedou na pout' do Jeruzaléma a tchýně náhle zemře. Kněz muži řekne: „Pokud ji pochováte zde, bude to stát 100\$, ale převoz domů by vás vyšel na 10 000\$." Muž mu odpoví: „Převežeme tělo domů." Kněz na to: „Ale proč? Vždyť je to tak drahé. A navíc by zde byla pochována ve svaté zemi." Muž mu odpoví: „Jenže tady pochovali Ježíše, a ten třetího dne vstal z mrtvých. A to si nemohu dovolit riskovat."

V jednom poutním chrámu se na počátku doby postní nenašlo dosti ochotných lidí na úklid. Pan farář nad tím ale mávnul rukou se slovy: „To nevadí, bude se zpívat píseň „Pozdvihni se duše z prachu" ... tak ať se má alespoň z čeho zvedat."

„Jaké je nejsilnější víno?" ... „No přece mešní - jeden se napije a pak všichni zpívají!"

***„Bible je dopis, který poslal Bůh nám;
modlitba je dopis, který my zašleme jemu."***

